

тів, які збирають, перевіряють і готують для передачі менеджерам необхідну інформацію. Для ліквідації цього необхідно передбачити в посадових інструкціях яку, у які терміни й у якому вигляді готує дані конкретна посадова особа та яку вона несе відповідальність за несвоєчасну підготовку і низьку якість управлінської інформації.

Отже, суть інформаційно-аналітичної системи проявляється через підвищення ефективності управління за рахунок удосконалення відображення поглибленого осмислення, обґрунтованого прогнозування розвитку керованого об'єкта управління та підвищення відповідальності посадових осіб за підготовку управлінської інформації. Реалізація такого підходу дає змогу підвищити обґрунтованість цілей і напрямів розвитку керованого об'єкта; вибирати й приймати найоптимальніші управлінські рішення; оцінювати забезпечення та створювати передумови для найраціональнішого використання ресурсів; своєчасно виявляти проблемні ситуації та обґрунтовувати корегуючі управлінські рішення; організувати принципово нову моніторингову систему, яка б забезпечувала об'єктивну фіксацію господарсько-фінансових, соціальних та екологічних процесів і давала змогу своєчасно виявляти й оцінювати першопричини зміни параметрів керованого об'єкта, що є передумовою успішної реалізації схвалюваних управлінських рішень.

УДК 631.16.22.65

Стегній О. В.,

аспірант кафедри організації виробництва бізнесу та менеджменту,
Харківський національний технічний університет
сіського господарства імені Петра Василенка

ІНТЕГРАЦІЙНІ ВІДНОСИНИ — ШЛЯХ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Важливою складовою розвитку економіки країни є інноваційні процеси. В аграрному виробництві розвиток і впровадження інновацій має повільний процес, за рахунок специфіки галузі.

Головними ініціаторами інновацій аграрних підприємств України наразі є науково-дослідні інститути НААН а також Міністерство аграрної політики та продовольства. Розробки ведуть-

ся щодо модифікації техніки для агропромислових підприємств, створення нових сортів і гібридів рослин і продуктивних порід тварин. Але за рахунок зношеної матеріально-технічної бази науково-дослідних установ гальмується наукове забезпечення інноваційного процесу.

Сам процес етапів розробки й апробації фундаментальних інновацій вимагає тривалого часу, так результати наукових досягнень в галузі рослинництва отримують через 15—20 років, в селекції порід тварин — 20—30 років і більше, від початку фінансування кожного окремого напрямку наукових розробок. До того ж низька платоспроможність аграрних підприємств і відсутність інформації про новітні вітчизняні наукові розробки стримує процеси впровадження та освоєння інновації в галузі аграрних підприємств.

У час, коли національні ринки насичені імпортом насіння сортів культур рослин та засобів їх захисту, сільськогосподарської техніки та технологій виробництва, які за своїми параметрами не перевершують вітчизняні аналоги, необхідне щорічне масштабне фінансування інноваційної діяльності, що має забезпечити попит аграрних підприємств на вітчизняні наукові розробки.

При аналізі державної податкової підтримки інших країн щодо інноваційної діяльності, з'ясували наявність системи економічних механізмів, які варто застосовувати в нашій державі, а саме:

- відстрочення податкових платежів у разі виникнення додаткових витрат на інноваційні цілі;

- зменшення податку на суму приросту витрат на інноваційні цілі; звільнення від оподаткування прибутку, одержано від реалізації інноваційних проектів протягом кількох років;

- пільгове оподаткування дивідендів, отриманих по акціях фірм, які здійснюють інноваційну діяльність;

- зниження ставок податку на прибуток з метою спрямування резервних коштів на замовлені державою та спільні науково-дослідні й дослідно-конструкторські розробки;

- надання пільг по проектах, що виконуються за пріоритетними програмами;

- зменшення прибутку, що підлягає оподаткуванню, на суму вартості приладів й устаткування, переданих вищим навчальним закладам, науково-дослідні інститути та іншим інноваційним організаціям;

- вирахування з прибутку до оподаткування внесків до благодійних фондів, діяльність яких пов'язана з фінансуванням інновацій;

зарахування частини податку з прибутку інноваційної організації на спеціальні рахунки з подальшим використанням на інноваційні цілі.

Наразі в Україні, з перерахованих пільг, застосовується лише остання, чого, звичайно, недостатньо для розвитку інноваційної діяльності аграрних підприємств.

На сьогоднішній день агропромислові підприємства повинні самостійно знаходити шляхи виходу з кризового стану. На думку автора, для виробників аграрної продукції відкриваються можливості впровадження у виробництво якісно нових ефективних ринкових механізмів, перебудови виробничих відносин, за рахунок здійснення нових аграрних реформ в умовах ринкової трансформації. За рахунок цих перетворень змінюються організаційно-правові форми господарювання виробників аграрної продукції. За період перебудови в агропромисловому секторі України з'явилися різні організаційно-правові форми господарювання, а саме особисті селянські господарства, фермерські господарства та агроформування.

У світовій економіці ми спостерігаємо, що процес концентрації через інтеграційні процеси — не тимчасове, а перманентне явище, яке охоплює всі сегменти економічної діяльності з різними формами прояву та розвитку.

Зарубіжні вчені попереднього сторіччя загострили увагу саме на збільшенні компаній, для утримання своїх позицій серед конкурентної боротьби.

На наш погляд, помірна присутність іноземного капіталу в економіці АПК немає негативних проявів, а навпаки є бажаним, це пояснюється тим, що вливання цього капіталу супроводжується впровадженням нових технологій, нової техніки та обладнанням, введенням в систему керування сучасних методів ефективного менеджменту.

У світовій економіці ми спостерігаємо, що процес концентрації через інтеграційні процеси — не тимчасове, а перманентне явище, яке охоплює всі сегменти економічної діяльності з різними формами прояву та розвитку.

Забезпечення високого рівня конкурентоспроможності агропромислового виробництва невід'ємно пов'язане з рівнем інтеграції та концентрації організації між усіма учасниками агровиробничого процесу. Досягти високої концентрації капіталу та стрімко розвиватися у плані інновацій, що забезпечить високу ефективність виробничої діяльності, можуть великі інтегровані підприємства вертикального типу.